

תת"ע 16225/11/16 - מדינת ישראל נגד אלוג מדעאן גומעה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 16225-11-16 ישראל נ' אלוג מדעאן גומעה
תיק חיצוני: 90210327954

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גרונוב
נגד	
נאשמים	אלוג מדעאן גומעה ע"י ב"כ עו"ד שפיק אבו האני

גזר-דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו כי נהג ברכב כאשר רשיון נהיגתו אינו בתוקף.

אף שעובדות כתב האישום ייחסו לנאשם פקיעה משנת 2008, הסכימה התובעת בטיעוניה כי המדובר בפקיעה משנת 2011 מה שהופך את משך פקיעת רישיון הנהיגה בפרשה זו ל- 5 שנים.

ביחס לעבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה בנסיבות של פקיעת רישיון נהיגה להבדיל ממצב של נהיגה על ידי בלתי מורשה לנהיגה, קבע בית המשפט ברע"פ 1729/11 מסרי נגד מדינת ישראל וכן נקבע בעפ"ת (מרכז) 11468-06-11 גאנם נגד מדינת ישראל מתחם פסילת רישיון אשר נע בין 3 חודשי

פסילה ועד ל- 9 חודשים.

מתחם זה קיבל אישור נוסף גם בעפ"ת (נצרת) 13267-07-11 יסמין אלימלך נגד מדינת ישראל.

בית המשפט המחוזי (באר-שבע) אף אישר במקרים חריגים של רצדיוסט אשר מבצע פעם אחר פעם עבירה הכוללת נהיגה ברכב ללא רישיון תקף (להבדיל מבלתי מורשה לנהיגה) גם ענישה הכוללת מאסר בפועל קצר מאחורי סורג וברית. ראה בעניין זה את החלטת כבוד השופטת חיימוביץ'

בעפ"ת 29946-02-12 שם אישרה 15 ימי מאסר בפועל בסיטואציה של פקיעת רישיון נהיגה למשך 6 שנים עם עבר תעבורתי מכביד.

אני סבור כי מתחם הענישה הוותיק אשר נע בין 3 חודשי פסילה ועד 9 חודשים הוא המתחם הנכון לפרשה זו.

שיקולים לקולא -

הנאשם הודה ולקח אחריות טרם נשמעו ההוכחות בתיק זה.

הנאשם מורשה היום לנהיגה, עבר בהצלחה את מבחני הרישוי ויש לראות בכך סוג של הליך שיקומי אותו עבר.

הנאשם אדם מבוגר, יליד 1955 ולטענת בא כוחו מקבל גם קצבת נכות (לא הוצגו מסמכים)

שיקולים לחומרא -

משך פקיעת רישיון הנהיגה ארוך והגיע ל-5 שנים בפרשה זו.

אין המדובר בטעות בהיסח דעת אלא בהכרח ידע הנאשם כי הוא נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה תקף.

לנאשם רישיון במקור משנת 1977 ולחובתו 91 הרשעות תעבורה.

המדובר בעבר תעבורתי מכביד מאד. יחד עם זאת, ולמען ההגנות, משנת 2011 אין לחובת הנאשם כל עבירת תנועה זולת תיק זה.

טענות שהעלה ב"כ הנאשם באשר להסדר כזה או אחר שהתקבל בעניינו של הנאשם מול התביעה בבית המשפט באשדוד או לחליפין ענישה שהתקבלה בתיקיו האחרים אינו מן העניין בפרשה זו ולא מצאתי כל רלוונטיות של טיעונים אלה לפרשה זו.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים לקולא ולחומרה בעניינו של הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה לפיה ראוי ענישה הכוללת פסילה לתקופה בת 89 יום.

המדובר בתקופת פסילה המצויה בחלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם (ואף חורגת ביום מתחת למתחם). החלטה זו נובעת מהרצון שלא לחייב את הנאשם לעבור שוב את מבחני הרישוי ולתת ביטוי שיקומי בענישה הסופית לעובדה כי הוא כיום אווז ברישיון נהיגה כדן.

ענישה הכוללת קנס ופסילה מותנית תאזן החלטתי זו לקבלת תמהיל ענישה העונה על עקרון ההלימה בפרשה זו.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 800 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 89 יום.

רשיון הנהיגה יופקד תוך 90 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא יעשה כן יחשב

הנאשם פסול מלנהוג אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, א' שבט תשע"ח, 17 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.